

πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὸησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, προσπαθοῦσα νὰ φέρῃ καὶ αὐτὸν εἰς μετάνοιαν καὶ Χριστιανίκην πίστιν καὶ οὕτω νὰ τὸν σώσῃ ἐκ τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

‘Ωραῖον παράδειγμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Εὐαγγελίου δεικνύει πρὸς ἡμᾶς ἡ κόρη αὐτῆ! ’Ἄς προσκαθήσαμεν λοιπὸν, ἀγάπητοι μου ἀναγνῶσται, ἔκαστος τὸ καθ’ ἑαυτὸν νὰ μιμηθῶμεν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκδικῶμεν ἑαυτοὺς ἀγαθοποιοῦντες τοὺς κακῶς πρὸς ἡμᾶς διακειμένους, καὶ ἐλπίζω, διτὶ θέλομεν αἰτιάνεσθαι εἰς αὐτοὺς εὐτυχεῖς.

ΟΙ ΠΥΡΟΛΑΤΡΑΙ.

Οἱ Πυρολάτραι, λαὸς καταγόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων Περσῶν, καὶ μόλις σήμερον συμπόσούμενος εἰς 100 χιλιάδας ψυχῶν, εἶναι διεσκορπισμένοι εἰς τινὰ μάρη τῆς Περσίας καὶ Ἰνδικῆς καὶ εἰς μὲν τὴν Περσίαν οἱ πλεῖστοι κατηικοῦσι πάρα τὸν περισσὸν Κόλπον καὶ εἰς τὴν Ἐρήμην Κιρμανίαν; μάλιστα δὲ ἐν ταῖς ἐπάργυραῖς Γέες καὶ Κιρμάνι. εἰς δὲ τὴν Ἰνδικήν, πάρα τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γιουζεράτῃ, τινὲς δὲ καὶ ἐν τῇ Σουράτῃ, ἐμπορικωτάτῃ πόλει.

‘Ο λαὸς αὐτὸς ἔξωλιθρύθη δύπλα τῶν Μωάμεθαγῶν, μισούντων αὐτοὺς, ὡς ἄλλοτε ποτὲ ἦι Χριστιανὸν τοῦς, Ἐβραίους. Εἰς τὴν Ἰνδικήν δι Πυρολάτραι καλοῦνται Παρσεῖς, ἐκ τοῦ ἀρχαίου ὄντος Πέρσα, ἀλλ’ εἰς τὴν Περσίαν καλοῦνται Κευράνη, ἢ Κευρός οἱ (Cuébres δύπλα τῶν Φράγχων), διορια πάραγόμενον ἐκ τῆς ἀραβικῆς λέξεως καὶ ὑπὸ σημαῖνον ἀπίστος ἢ ἔθνικος· εἶναι δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ δύπλα τῶν Τούρκων προφερόμενον καὶ αὐτὸ ρ, καὶ διδόμενον εἰς πάντα μή-

μεσολαμδίνον. ’Αλλ’ οἱ Πέρσαι καλοῦνται τοὺς Πυρολάτρας καὶ ’Α τὸ εἰς πέρα στα, ταῦτα σημεῖαν τοῦ πυρολάτρης.

Οἱ Πυρολάτραι δὲν εἰναι εὐειδεῖς, οὐδὲ λευκοὶ δύον οἱ ἄλλοι Πέρσαι, οἱ τὸν Μωάμεθ λατρεύοντες εὑρωστοὶ θυμῷ καὶ κάλοι ἀναστήματος. Αἱ γυναικὲς τῶν ἔχουσι τὴν ὄψιν ἐλαϊγρόους καὶ θραυσθωμένην, διπερίσσως προσέρχεται ἐκ τῆς πεντάς αὐτῶν, διότι οἱ χάρακτῆρες τοῦ προσώπου των εἰναι σφραγίδων καλοί. Οἱ ἀνδρες φέρουσι γένειον καὶ μακρὰν κόρην, βραχύτι καὶ στενὸν ἐσωκάρδιον, καὶ σκηνόφόν τινα ἐξ ἑρίου λεπτοῦ, ἔχοντος τὸ σχῆμα τοῦ εὑρωπαίου πίλου. ’Ως ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ τὸ χρῶμα τῆς ἐνδυμασίας των εἰναι φαινόν, ἢ ὡς τὸ τοῦ έπιρροῦ φύλλου. Τῶν γυναικῶν ἡ στολὴ αμοιρεῖ χάρτος. Οὖν οἱ Πέρσαι, ἀνδρες τε καὶ γυναικες, φαίνονται φιλόκαλοι καὶ καθάριοι περὶ τὸ ἐνδύσθαι, τόσον οἱ Πυρολάτραι ἀμειβοῦσι τὴν τε χάριν καὶ τὴν καθαρότητα. Ἐν γένει ἡ ἐνδυμασία τῶν Πυρολάτρων παρεμφέρει πολὺ πρὸς τὴν τὸν Ἀράβων.

Εἰς τὴν Περσίαν, οἱ Πυρολάτραι ἐπαγγέλλονται τὸν γεωργὸν, ἢ τὸν ἐργάτην. Κατασκευάζουσι τρίχυαν θράσυματα, τάπητας, σκούφους καὶ λεπτότατα ἐριοῦχα, ἀπλὰ εἰς τὴν ἀστὴν ὡς οἱ κατιόρειοι πῖλοι καὶ στιλπνότατα. Οὐδεὶς αὐτῶν καθηγατὰς ἀργῆς, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς καταγίνεται εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ εἰς τὰς ὥρας τε-χνας. Τὸ μέγα αὐτῶν ἐπιτήδευμα εἶναι ἡ γεωργία-θεωροῦν αὐτού, οὐ μόνον ὡς ὄφελιμον καὶ τὸ ἀνθρώπινον πάντων, ἀλλὰ καὶ ὡς ιερὸν καὶ εὐγενές. Τὴν γεωργίαν, λέγουσιν, δι Θεὸς δι Θύμιστος καὶ οἱ ἄλλοι ὑποδεστεροί Θεοὶ ἀγαπῶσιν διπέρ πᾶν ἀλλο επιτήδευμα τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸς ἀνταμειβοῦσι δαψιλέστερον.

Οἱ ἀργαῖοι οὗτοι Πέρσαι εἶναι ἀνθρωποί πράστατοι καὶ ἀπλοίκοι, ζῶσιν ἔργωντα τοινούς ὑπὸ τοὺς πρεσβυτέρους των, τοὺς ὄποιους καθιστῶσι κριτάς των, ἐπικυρουμένους ὑπὸ τῆς περσικῆς Κυθερνήσεως. Οἱ Πυρολάτραι πίνουσι τὸν οἶνον, καὶ ἔξαιρεσι τοῦ βοδὸς καὶ τῆς δαμάλεως; τρώγουσι πᾶν κρέας λάμβανοντες αὐτὸς ἐξ οἰωνὴς κειρῶν, ἔστω καὶ μαγειρευμένον. ’Αποφεύγουσι δὲν τὸν συγχοινωνίαν μέτε τῶν ἀλλων λαῶν, μάλιστα δὲ μέτε τῶν Μωάμεθανῶν, λίαν περιφρονούντων αὐτούς. ’Η θρησκεία τοῖς ἀπάγορεύει τὸ να ἔχωσι. δύση ἢ πόλλας γυναῖκας, οὐδὲ τοῖς διδέι ποτὲ διαζύγιον. ’Ἐπ’ ἐσχάτων ἐγένεντο σπούδαιοτάταις ἐρευναὶ ὑπὸ τῶν ἔθνολόγων τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς θρησκείας τῶν Πυρολάτρων, ἢ τὸ μάστιγον στοματικόν (μαζδείσμε), οὐ τίνος ιδρυτῆς θεώρειται δι Ζωροάστρος.

(Μυρία Οσά)

‘Η προκειμένη ἔκπονογραφία παριστά τὸν ναὸν τῶν Πυρολάτρων ἐν τῇ ἀγίᾳ τῶν πόλει Βενεβένη, ἢτις κείται πάρα τὴν Κασπίαν θάλασσάν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Ρωσσίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν, διτὶ τοῦ λοιποῦ θελουσίν ανταποκρίνεσθαι κατ’ εὐθεταν μὲ τὸν Σύντακτην

‘Ο Συντάκτης

Μ. Δ. ΚΑΛΟΗΘΑΚΗΣ.